

ניצוליהם: אמא דובה, אחותה רישא, זאב בalgoeli אחרי השחרור
Survivors: Doba (mother), Risza (sister) and Zeew Balglej after liberation

אָנִי, רות מלצמן, לשעבר רישאה בְּגָלְגַּלְיָה (BALGLEJ), נולדה בבייליסטוק Bialystok ברח' סוסנובה 8 (Sosnowa) כספרצה המלחמה בשנת 1941 הייתה ילדה בת 9. לנני כן אשפוזתי בבית החולים לעבו נינה אפנדיזיט. גילהו אוטוי והתכו את שער הראש היפה שהיה לי. אבא ואמא הגיעו לבית החולים, הביאו לי בגדים והוציאו אותי משם הבית. הוא יריוות ופצוחות ובקשו הגענו הביתה. הימים היו ימי פחד ואימה. אחיה, זאב, היה במחנה קיץ לילדי בדורוסנק Druskieniki שלטיה ולא ידענו עליו דבר.

בשבת ה-12 ביולי 1941 נחתפו 5000 יהודים והובאו לפטרשה Pietrasze. אבי ודודי, שהגיע מהעיירה ישנובקה Jasionowka היודנרטה להביא כסף וזהב בכיכול כדי להציג או לשחרר אותו.

או קיבלו פקודה לעبور לגטו ואמא מצאה פינה אצל יידיים ברח' קופיצקה. פעם שכחתי לעונד את הטלאי הצהוב וגרמני שוטר ראה אותו ושאל איפה הטלאי. ענתתי לו ששכחתי. הוא דרך את הרובה ואנשים שעמדו מסביב חחשו לחיזי. ברגע האחרון ריחם עלי, סטר ל' כמה טירויות ואיים עלי שם עוד הפעם זה יקרה לי – יירה בি.

החיים הגיעו היו מלאי פחדים והתנהלו בנסיבות אiomה. אפשר היה להשיג רשות לעبور מהעיר בייליסטוק לישובים בסביבה. אמא השיגה רשות להגיע לישנובקה, שם הייתה המשפחה הקרובה. הינו שם פרק זמן עד שם נשכפה סכנה לחינו.

הדוד מרדכי פרמן השיג אצל המכרים הפולנים 2 מקומות מקלט (ברפת) – באחד מהם הוא ואחותו ובשני אני ואמא. היה ביןינו סימן לפיו ידעו אם אנחנו חיים או לא: בין החירוצים שמננו שעורה – זהה היה אותן שאנו חיות. הסכנה הייתה גדולה והפחד נורא. הכנתי פתח בין אبني היסודות של הרפת ומשם יכולנו לבורוח בעת צרה. ביקשנו מבעל הבית שיאפשר לנו להצתרה לפרטיזנים, כשהוא יוכל לכפר. הוא סרב.

כך עברו עליינו 19 חודשים של מסתור, של פחד וסכנות. לא פעם נאלצנו לשוב את הרפת דרך פתח המילוט והתהבהנו בשודת החיטה עד הערב. הינו צמאים וביקשנו קצת מים מאישה אחת שעברה מהשודת. היא הביאה לנו קנקן עם לבן. אמא הייתה מבוללת ואני הכרתי את נביות הכלבים ולפיהם מצאתי את הרפת וחזרנו אליה. כשהארוסים שחררו את האיזור חזרנו לכפר לישנובקה ומשם לבייליסטוק.

כל אותו זמן לא ידענו על גורלו של אחיה, זאב, עד שהיהודים מישנובקה קיבל הודעה שהוא מחשוף את משפחתו וחוקר מי ניצל. הוא הודיע לאמא, הביא את המכתב וידענו שהוא בחיים. אמא התקשרה עם עורך דין שיכין תעודת שמצבה הבריאות רע וישראלו אותו לבוא לראותו אותם. הצבא קיבל את המכתב, נתנו לו חופש והוא הגיע לבייליסטוק ושם נפגשנו.

Doba Balgjel - Mother with Risza Balglej - sister - after the war , Bialystok, Kupiecka st. 1946 .
אמא: בלגלו זובה עם אחותה, בלגלו רישא, ביאלייסטוק, רח' קופיצקה לאחר המלחמה, 1946.